

Discurs d'Emili Chaqués

Fa quaranta anys no teníem ni Canal 9, ni TV3 ni ràdios o emissores en la nostra llengua. Manava un gallec a l'Estat espanyol, que ningú o gairebé ningú volia, i molts joves emigraven per guanyar-se quatre duros perquè ací no tenien futur. Tot i això, hi havia tren per anar de Gandia a Dénia.

I, quaranta anys després, no tenim ni Canal 9, ni TV3, ni emissores en la nostra llengua. Mana un gallec a l'Estat espanyol, que ningú o gairebé ningú vol, i molts joves emigren per guanyar-se quatre euros mal comptats. I, per a més INRI, ja no tenim tren per anar de Gandia a Dénia. Però per anar a Madrid, el que faça falta.

Amb aquestes dades qualsevol diria que no hem evolucionat. Però sí que ho havíem fet. Només se n'anà el dictador es cantava allò de “libertad sin ira”, s'aprovà la Constitució, l'Estatut d'Autonomia, la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, i s'albiraven nous camins. Amb il·lusió i ganes, moltes ganes de construir. I, sobretot, amb ganes de demostrar a l'Estat espanyol, a Europa i al món sencer, que el País Valencià i València, no havien estat per casualitat el centre neuràlgic, la capital, del nostre Segle d'Or, on econòmicament érem una potència mundial. En paraules de l'historiador Alfons Llorenç: “érem el que són ara els Estats Units: un referent, l'enveja del món”. El clima, les infraestructures, el Mediterrani, tot plegat, ocasionava que tot el comerç internacional passara per ací. I, pareix mentida, que al segle XV tinguérem un eix mediterrani, **marítim** (cal puntualitzar) i sis segles més tard, encara no tenim un eix ferroviari com Déu mana. Un eix que seria un pont de plata per recuperar l'esplendor econòmica i ben entesa que mereixem. Res de política de rajola i pandereta. Res de política “d'això no es pot”. “Que no es pot? Prova-ho, i voràs com sí que es pot, perquè a la vida tot és qüestió de prioritats”, els dic jo. La nostra, l'eix mediterrani, la de Madrid, unes olimpíades. La nostra, els serveis públics; la vostra, privatitzar; la nostra, rescatar personar; la vostra, rescatar els bancs. I així successivament.

Ho diré breument. Hem nadat en l'abundància, hem tingut diners per a fer de tot (palaus, oceanogràfics, visites papals, aeroports sense avions, parcs temàtics, i,

sobretot, per endeutar-nos fins a les celles...) i açò, que pareixen els ingredients per a una comèdia de Monty Phyton, és la realitat pura i dura. I és greu, molt greu.

Els actuals governants, amb una patent de cors infranquejable, han fet el que diuen a Sueca, “faena de matalafer: fer i desfer”. I, la joventut, nosaltres, els que us agafem generacionalment el testimoni, diguem NO. Diguem NO a la política de “sarao, aparador i mantilla”. Diguem No a les retallades en beques, diguem NO a l'apujada de taxes universitàries que només pretenen que estudeie la burgesia adinerada i dretana i tornar altra vegada a la societat de dues classes: la dels pobres i la dels rics. “Si t'ho pots pagar tindràs carrera, i si no, t'aguantes”. Diguem NO a l'exili forçós que estan tenint amics i familiars, els quals amb llicenciatures, graus, màsters i idiomes no tenen feina a la seua terra. I, no és un acudit el que vaig a dir, tinc amics que en entrevistes de treball els han dit que no els poden contractar perquè tenen “excés de formació”. Així és com la societat recompensa la nostra elit. “Torna-li la trompa al xic, que li costa molts diners!”.

El meu millor amic, treballa amb una beca d'investigació al Centre Príncep Felip, investiga la cura de malalties rares per tal de descobrir millores per fer la vida més fàcil a la gent que les pateix. Hi dedica de dilluns a divendres 10 hores al dia. Per accedir a ella cal tindre una bona formació, ell és llicenciat en Química, llicenciat en Bioquímica, Doctor en Bioquímica a la Universitat de València (amb només 27 anys) posseeix el nivell avançat d'Anglès i Alemany de l'EOI, i està apunt de publicar el seu segon article d'investigació a una prestigiosa revista. Segurament, ha d'anar-se'n a Alemanya, perquè amb les retallades la beca que guanyà ja no té futur més enllà de l'any que ve. Però tot i això, sabeu que guanya? 1400 euros. Sabeu que cobra un president de la diputació? Sabeu quins estudis tenen els diputats de les corts? Sabeu quins estudis tenen els assessors dels diputats de les Corts? Sabeu quin sou tenen els assessors dels diputats de les Corts? Demagogia, diran alguns. Busqueu i trobareu. Però us avise, que quan una persona busca la veritat, és mereix el càstig de trobar-la. Quan un polític sense estudis superior triplica el sou d'un investigador i doctor en Bioquímica, alguna cosa no hem fet bé. Quan la generació més ben preparada de la nostra història ha de recitar altra vegada “les corrandes d'Exili” de Pere Quart, alguna cosa no hem fet bé. Quan posàvem el crit al cel perquè era indignant ser “milleurista” i ara resulta que “a Déu gràcies” si ho som, alguna cosa no hem fet bé.

I, ara, quan ens queden sense arguments, volen ressuscitar l'esperit de l'anticatalanisme i ens diuen que volem orquestrar un tripartit catalanista el 2015 perquè som uns renegats. Sabeu per què? Perquè defenem que en ple segle XXI que cadascú trie el canal i la ràdio que més li agrada, que cadascú siga del Llevant, del València, del Vila-real o del Sueca, que bega Pepsi, Coca-cola, Konga o la Flor del Xúquer de Polinyà.

Ho diré clar: “la meua pàtria, és la meua llengua; la meu terra, la que tinc baix

dels peus, i la meua cultura s'ha de respectar sense censures ni tancaments”. Que cadascú es comuniqui en la llengua que vulga i visca conforme vulga i no censurem com en època de dictadors. Que lluny de normalitzar la llibertat d'expressió, l'estem coartant.

Però, crec en la força del poble, crec que la Primavera Valenciana donarà els seus fruits el maig del 2015 i que el canvi és possible. Us veig als ulls ganes de canvi, ganes de Compromís amb el País Valencià. I, crec, solemnement, que si fem un cop de puny a la taula, ens alcem tots junts i ens posem a treballar colze a colze som imparables. Perquè som un poble unit, alegre i combatiu. Un jovent en moviment, perquè la força la tenim nosaltres, perquè som el futur, perquè estem preparats, perquè ja no volem les molles, volem el pa sencer, perquè SOM I SEREM i NO PASSARAN.

Emili Chaqués

Secretari local de JaC Sueca

Secretari de Comunicació de Compromís per Sueca